

ТРИДЦЯТЬ П'ЯТЬ

Зібрались, щоб тебе вітати,
Хоч невеликий ювілей,
Прожив ще лише тридцять п'ятий
Ти рік, як день, поміж людей.

Не півжиття і не третина □
Так про свої роки кажи □
Всього це перша їх частина,
В життя крутому віражі.

Міцніше за кермо тримайся,
Як Нестеров колись в петлі
Все вище вгору піднімайся
Та стій ногами на землі.

Все в тебе добре, придивися,
Немає поводу для сліз,
Під гору йди, а не котися,
Бо краще вгору, ніж униз.

Радієм разом із тобою,
Нехай від нас, як в океан
Йде повноводною рікою
Потік найкращих побажань.

Колись і камені збирати

Прийдуть часи для всіх свої,
Не вчився щастя ти чекати,
Завжди шукав його в сім'ї.

Вже є тепер для кого жити,
Бо діти – завжди сенс життя,
Хоч мало часу відпочити,
Але не буде каяття.

Ім'я твоє – “успішний” значить,
А також “світлий” та “ясний”,
Вони твоїй співзвучні вдачі,
Ти й справді по життю такий.

“Олег” спокійно й благородно
Та сильно й впевнено звучить,
Тому тобі цілком природньо
І личить ім'я це носити.

Як ми колись його давали
Зовсім маленькому тобі,
То вірили і сподівались –
Зумієш сам його зробити.

Так і живи ще дві третини
В достатку й силі без нужди,
Хай із тобою будуть, сину,
І щастя й радощі завжди.

А ми радітимем за тебе
Поки живем – це пам'ятай,
Уже нам дуже мало треба –
Лиш отчий дім не забувай.

Дата написання вірша: 2021-01-08